

kreditsystem kan bevares, sådan at vi altså ikke kommer i en situation, hvor engagementer, som ikke er gennemtænkte – eller i hvert fald viser sig ikke at være gennemtænkte – kan gå hen at rukke ved tilliden til vores realkreditinstitution og specielt til de udestående obligationer. Det vil have ganske katastrofale virkninger for markedet og for dansk økonomi.

Derfor er det også oplagt, at vi fra Det Radikale Venstres side lægger betydelig vægt på, at netop den del, der vedrører de koncerninterne transaktioner, bliver godt belyst, og at den bemyndigelse, der nu gives til økonomiministeren, bliver udnyttet netop til en sådan ret stram praksis. Det tror jeg er en vigtig del.

Men dernæst vil jeg også godt føje til, at jeg kan følge hr. Touborg ganske langt i ønsket om, at de demokratiske forhold ikke glemmes i denne sammenhæng, og at man fortsat gør sig klart, at der bagved står låntagere og en tradition, som meget gerne i et betydeligt omfang skulle bevares. Jeg går ud fra, at de bemærkninger, som hr. Touborg kom med, henviser til det samme, som jeg havde i tankerne, nemlig en sag, vi havde oppe for et års tid siden i forbindelse med et bestemt realkreditinstitut, som havde svært ved at administrere sine valgregler.

Jeg tror, det ville være naturligt, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet – der er ingen grund til at lade navnet være glemt, det er selvfølgelig Nykredit – også overvejer, om det, vi forsøgte sidste gang – og hvor den daværende boligminister gjorde en ganske betydelig indsats med henblik på at få det pågældende institut til at overholde ordentlig og rimelig praksis – faktisk er lykkedes. Det har jeg min dybeste tvivl om er tilfældet, men vi skal i hvert fald finde et system, som man fremover kan være bekendt, således at man kan sige, at der stadig væk er en demokratisk styreform og en hensyntagen til de demokratiske spilleregler i foreningerne.

Med de bemærkninger skal jeg i øvrigt på Det Radikale Venstres vegne støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg var glad for det, hr. Estrup sagde her til sidst.

Så vil jeg gerne sige til hr. Estrup og dermed også økonomiministeren – de tilhører i hvert fald det samme parti: Man kan selvfølgelig godt gennemføre en undersøgelse af, hvad det var, Nykredit gjorde i strid med det, de fik pålagt. Men det ved vi godt alle sammen, og det tror jeg

også ministeren ved. Vi kan også godt konstatere, at boligministeren blev godt og grundigt til grin, og det syntes jeg var ærgerligt, for det havde han ikke fortjent.

Men kunne man ikke overveje noget andet? Når man nu har set, at uanset hvilke pålæg de får, så lader de hånt om dem. Var det så ikke en god idé, når hr. Estrup mener, at der ligger et stort ansvar hos Folketinget som lovgivende myndighed på det her område, da at sige: Jamen når ministeren – nu bliver det økonomiministeren – skal godkende vedtægter og vedtægtsændringer, så er det en forudsætning for at få de vedtægter godkendt, at de er vedtaget ved demokratiske valg til de styrende organer? Hvis hr. Estrup ville gå med til det, så synes jeg, det var en flot indsats.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er hr. Jørgen Estrups bemærkninger omkring valgproceduren i Nykredit, der får mig på talerstolen igen. Der er ingen grund til, at hr. Jørgen Estrup er i tvivl om, hvorvidt Nykredit har fulgt henstillingen fra den tidligere minister. Det har Nykredit ikke.

Ved det seneste valg, der netop er overstået her i marts måned, har man sådan set gentaget succesen fra sidste år og ladet medarbejderne gå ind og deltage aktivt i valghandlingen. Det er en fremgangsmåde, som jeg finder er dybt beklagelig, og som jo må føre til den konsekvens, at det ikke er nok, at man giver henstillinger. Det er, som fru Kirsten Jacobsen nys sagde her fra talerstolen, nødvendigt med lovgivning, hvis vi skal sikre, at der er et minimum af demokrati i de her foreninger; og hvis vi skal sikre, at man opretholder den sidste rest af andelstanken i vores kreditforeninger, så er det nok i høj grad sidste ud kald for, at vi kan nå det.

Vi har faktisk set, at man gang på gang har strammet op og lavet mere og mere indirekte demokrati, således at det for låntagerne i dag faktisk er ret illusorisk, hvilken indflydelse de har på de egentlige beslutninger i vore kreditforeninger.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (KF):

Det er debatten om valgproceduren i Nykredit, der bringer mig herop, da jeg selv er medlem af Nykredits styrelsesråd, og da hr. Kristen Touborg også er det, har vi jo et særdeles tæt kendskab til det.